

KLASA: 602-04/18-04/0039
URBROJ: 355-02-05-20-0014
Zagreb, 17. srpnja 2020.

AKREDITACIJSKA PREPORUKA
Agencije za znanost i visoko obrazovanje
u postupku reakreditacije
Veleučilišta s pravom javnosti Baltazar Zaprešić

1. Uvod

Agencija za znanost i visoko obrazovanje (u daljnjem tekstu: Agencija) provodi postupak reakreditacije visokih učilišta u skladu sa Zakonom o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“, broj 45/09) (u daljnjem tekstu: Zakon), Pravilnikom o sadržaju dopusnice te uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, izvođenje studijskog programa i reakreditaciju visokih učilišta („Narodne novine“, broj 24/10), Pravilnikom o uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti, uvjetima za reakreditaciju znanstvenih organizacija i sadržaju dopusnice („Narodne novine“, broj 83/10) (u daljnjem tekstu zajednički: Pravilnici), Postupkom reakreditacije visokih učilišta (pročišćeni tekst) (KLASA: 602-04/18-04/0025; URBROJ: 355-02-04-19-0004, od dana 17. srpnja 2019.) (u daljnjem tekstu: Postupak reakreditacije visokih učilišta) te dokumentom „**Standardi za vrednovanje kvalitete veleučilišta i visokih škola u postupku reakreditacije visokih učilišta**“ koji su usklađeni sa **Standardima i smjernicama za osiguravanje kvalitete na Europskom prostoru visokog obrazovanja (ESG)**.

Temeljem Plana reakreditacije visokih učilišta u 2019. godini (KLASA: 602-04/18-04/0035, URBROJ: 355-02-04-18-0001, od dana 2. srpnja 2018.), vrednovano je **Veleučilište s pravom javnosti Baltazar Zaprešić**.

Akreditacijski savjet je imenovao stručno povjerenstvo koje je posjetilo vrednovano visoko učilište u razdoblju 5.-6. studenoga 2019.

Rad stručnog povjerenstva temeljio se na samoanalizi koju je izradilo vrednovano visoko učilište, Zakonu i Pravilnicima, dokumentu „**Standardi za vrednovanje kvalitete veleučilišta i visokih škola u postupku reakreditacije visokih učilišta**“ te na saznanjima stečenim tijekom posjeta.

Nakon obavljenog posjeta, stručno povjerenstvo je donijelo završno izvješće.

Završno izvješće sadrži analizu svake teme, preporuke za poboljšanje i ocjenu kvalitete svake teme te detaljnu analizu svakog standarda, preporuke za poboljšanje i ocjenu kvalitete svakog standarda. Završno izvješće predstavlja sastavni dio ove Akreditacijske preporuke.

Vrednovano visoko učilište se očitovalo na završno izvješće stručnog povjerenstva.

Na temelju završnog izvješća stručnog povjerenstva s pripadajućom ocjenom kvalitete i očitovanja vrednovanog visokog učilišta, Akreditacijski savjet je, u skladu s točkom 3.11. Postupka reakreditacije visokih učilišta, na 115. sjednici, održanoj dana

28. travnja 2020., raspravljao o vrednovanom visokom učilištu te donio prethodno stručno mišljenje.

2. Mišljenje Akreditacijskog savjeta

Na temelju točke 3.11. i 3.14. Postupka reakreditacije visokih učilišta, a u vezi s člankom 22. i člankom 26. stavak 3. Zakona, Akreditacijski savjet je na svojoj 115. sjednici, održanoj dana 28. travnja 2020., donio sljedeće mišljenje:

1. Agenciji za znanost i visoko obrazovanje preporučuje se donošenje akreditacijske preporuke kojom ministru nadležnom za znanost i visoko obrazovanje preporučuje izdavanje pisma očekivanja s rokom uklanjanja nedostataka od 1 godine za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja te zabranu upisa studenata u razdoblju određenom pismom očekivanja Veleučilištu s pravom javnosti Baltazar Zaprešić.

Ukoliko visoko učilište ispuni tražene uvjete za djelatnost visokog obrazovanja prije isteka pisma očekivanja, preporučuje se, po dostavi dokaza, razmotriti izdavanje potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.

2. Visoko učilište je dužno:

- u roku od 6 mjeseci od dana dostavljanja pisma očekivanja donijeti akcijski plan u cilju otklanjanja nedostataka, a koji mora biti sukladan s preporukama stručnog povjerenstva te dostaviti akcijski plan Agenciji,
- svake godine sve do dana podnošenja izvješća o otklanjanju nedostataka izvještavati Agenciju o realizaciji akcijskog plana te u skladu s time ažurirati uvjete izvođenja u MOZVAG-u.

Mišljenje Akreditacijskog savjeta je dostavljeno vrednovanom visokom učilištu koje je imalo pravo podnošenja pisanog prigovora u roku od 15 dana od dana primitka mišljenja sukladno točki 3.12. Postupka reakreditacije visokih učilišta.

3. Prigovor visokog učilišta na mišljenje Akreditacijskog savjeta i mišljenje Povjerenstva za prigovor

Veleučilište s pravom javnosti Baltazar Zaprešić je iskoristilo mogućnost podnošenja prigovora u roku od 15 dana od dana primitka mišljenja Akreditacijskog savjeta te je u navedenom roku dostavio prigovor.

Prigovor vrednovanog visokog učilišta je dostavljen Povjerenstvu za prigovor koje je na 5. sjednici, održanoj dana 10. lipnja 2020., a uzimajući u obzir cjelokupnu dokumentaciju proizašlu iz postupka reakreditacije Veleučilišta s pravom javnosti Baltazar Zaprešić, donijelo mišljenje da **prigovor** Veleučilišta s pravom javnosti Baltazar Zaprešić na mišljenje Akreditacijskog savjeta, od dana 21. svibnja 2020., **nije osnovan.**

U dijelu prigovora koji se odnosi na II. temu („Studijski programi“), ključni standard 2.2., a koji je stručno povjerenstvo ocijenilo ocjenom nezadovoljavajuće razine kvalitete, utvrđeno je da ishodi učenja nisu usklađeni s odgovarajućom razinom i profilom Hrvatskog kvalifikacijskog okvira (HKO) te kvalifikacijskim okvirom Europskog prostora visokog obrazovanja (QF-EHEA). Posebno je to razvidno u preklapanju pojedinih ishoda učenja u smislu taksonomija, velikom broju ishoda učenja na razini programa (npr. 19 ishoda učenja u studijskom programu

Informacijske tehnologije), nedostatku ishoda učenja koji bi se odnosili na prenosive vještine, neispunjavanju zahtjeva razine 7 za specijalističke diplomske stručne studije, te činjenici da se praksa suradnje s profesionalnim tijelima na razini studijskog programa koristi samo u slučaju programa Projektni menadžment.

Obzirom na navode u prigovoru koji se odnose na ključni standard 5.1. kojim se procjenjuje kvaliteta i kvantiteta stručnog i/ili znanstvenog istraživanja, a koji je stručno povjerenstvo ocijenilo ocjenom minimalne razine kvalitete, utvrđena je nedopustivost postojeće situacije u kojoj čak 9 nastavnika u posljednjih 5 godina nema publikacija, a 3 nastavnika koja imaju slabe stručne i/ili znanstvene rezultate rade na 5 ili više kolegija, što je preveliko nastavno opterećenje.

4. Mišljenje Akreditacijskog savjeta nakon dostavljenog mišljenja Povjerenstva za prigovor

Akreditacijski savjet je na svojoj 118. sjednici, održanoj dana 7. srpnja 2020., raspravljao o navedenom predmetu, razmotrio mišljenje Povjerenstva za prigovor te, na temelju točaka 3.11., 3.12. i 3.14. Postupka reakreditacije visokih učilišta, a u vezi s člankom 22. i člankom 26. stavak 3. Zakona, donio sljedeće mišljenje:

„1. Agenciji za znanost i visoko obrazovanje preporučuje se donošenje akreditacijske preporuke kojom ministru nadležnom za znanost i visoko obrazovanje preporučuje izdavanje pisma očekivanja s rokom uklanjanja nedostataka od 1 godine za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja te zabranu upisa studenata za akademsku godinu 2021./2022. Veleučilištu s pravom javnosti Baltazar Zaprešić.

Ukoliko visoko učilište ispuni tražene uvjete za djelatnost visokog obrazovanja prije isteka pisma očekivanja, preporučuje se, po dostavi dokaza, razmotriti izdavanje potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.

2. Visoko učilište je dužno:

- u roku od 6 mjeseci od dana dostavljanja pisma očekivanja donijeti akcijski plan u cilju otklanjanja nedostataka, a koji mora biti sukladan s preporukama stručnog povjerenstva te dostaviti akcijski plan Agenciji,
- svake godine sve do dana podnošenja izvješća o otklanjanju nedostataka izvještavati Agenciju o realizaciji akcijskog plana te u skladu s time ažurirati uvjete izvođenja u informacijskom sustavu MOZVAG.

Akcijski plan donosi se za rok na koji je određeno pismo očekivanja.

Akcijski plan i izvješće o realizaciji akcijskog plana dostavljaju se Agenciji na hrvatskom i engleskom jeziku, u tiskanom i elektroničkom obliku (na CD-u).“

5. Uvjeti propisani Zakonom i Pravilnicima

U vezi s uvjetima propisanim Zakonom i Pravilnicima (kvantitativni uvjeti), Akreditacijski savjet je, analizom podataka koje je dostavilo visoko učilište, utvrdio da Veleučilište s pravom javnosti Baltazar Zaprešić ne udovoljava kriteriju iz članka 5. stavka 2. Pravilnika o sadržaju dopusnice te uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, izvođenje studijskog programa i reakreditaciju visokih učilišta („Narodne novine“, broj 24/10) kojim je propisano da se adekvatnost prostornih kapaciteta za izvođenje nastave određuje stavljanjem u odnos predviđenog broja upisanih studenata s veličinom upotrebljivog prostora, na

način da na svakog studenta dolazi u pravilu 1,25 m² upotrebljivog prostora. Navedeno neispunjavanje minimalnog uvjeta vidljivo je i iz dokumenta Analiza uvjeta izvođenja studija budući da taj odnos iznosi 1,142 m² po studentu.

6. Ocjena kvalitete

Na temelju činjenica utvrđenih u postupku reakreditacije teme su ocijenjene sljedećim ocjenama:

<i>Ocjena razine kvalitete po temama</i>				
<i>Naziv teme</i>	Nezadovoljavajuća razina kvalitete	Minimalna razina kvalitete	Zadovoljavajuća razina kvalitete	Visoka razina kvalitete
<i>I. Interno osiguravanje kvalitete i društvena uloga visokog učilišta</i>		X		
<i>II. Studijski programi</i>	X			
<i>III. Nastavni proces i podrška studentima</i>			X	
<i>IV. Nastavnički i institucijski kapaciteti</i>		X		
<i>V. Stručna i/ili znanstvena djelatnost</i>		X		

Ocjena kvalitete prema standardima u postupku reakreditacije vrednovanog visokog učilišta sadržana je u završnom izvješću stručnog povjerenstva.

Svi standardi i teme vrednovanja kvalitete su sadržani u dokumentu „**Standardi za vrednovanje kvalitete veleučilišta i visokih škola u postupku reakreditacije visokih učilišta**“ koji su usklađeni sa **Standardima i smjericama za osiguravanje kvalitete na Europskom prostoru visokog obrazovanja (ESG)**. Navedeni standardi i teme procjenjuju se opisnom ocjenom kako je to predviđeno navedenim dokumentom, uz obrazloženje stručnog povjerenstva i preporuke za poboljšanje.

I. tema odnosi se na interno osiguravanje kvalitete i društvenu ulogu visokoga učilišta te je ona usko povezana s odredbama članka 22. stavka 9. Zakona, odredbama članka 16, članka 17. i članka 18. Pravilnika o sadržaju dopusnice te uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, izvođenje studijskog programa i reakreditaciju visokih učilišta („Narodne novine“, broj 24/10).

Također, I. tema je u skladu sa standardima 1.1., 1.7. i 1.8. ESG-a.

I. tema sastoji se od 6 standarda, od kojih je **standard 1.1. ključan.**

Ključnim standardom 1.1. procjenjuje se **funkcionalnost unutarnjeg sustava osiguravanja kvalitete.** Stručno povjerenstvo je navedeni standard ocijenilo ocjenom kvalitete **minimalna razina kvalitete** jer je, između ostalih, utvrdilo sljedeće nedostatke:

- Ne postoji dokumentacija koja opisuje kako je Visoko učilište planiralo, provodilo, nadziralo i razvijalo razne aktivnosti te ih dodatno usklađivalo sa strateškim ciljevima. Ako se ne provede puni krug akcija, strateški posao ostaje nedovršen. Uprava je jasno prepoznala mnoga razvojna područja u radu Visokog učilišta, ali brojni planovi i radnje još nisu provedeni ili obznanjeni.
- U osiguravanje kvalitete Visokog učilišta sudjeluje mnogo dionika, npr. alumni i poslodavci, ali nedostaje sustavni način uključivanja različitih grupa.
- Preporučuje se provođenje politika i procesa upravljanja ljudskim resursima koji bi bili usklađeni sa strategijom Visokog učilišta.
- Nisu pronađeni dokazi o tome kako su različiti dionici bili uključeni u razvoj strategije Visokog učilišta, ali dionici su bili uključeni u izradu studijskih programa (intervju s partnerima i alumnijima). Visoko učilište ne koristi alate za razvoj strategije kao što su SWOT analiza ili nešto slično u svojoj analizi ni strateškom radu.
- Visoko učilište nije definiralo ključne pokazatelje uspješnosti (KPU) i nije ih objavilo unutar organizacije niti dionicima (razgovor s upravom). KPU-i se ne koriste za praćenje postizanja strateških ciljeva. Uprava je više orijentirana na kratkoročne ciljeve, a uspješnost Visokog učilišta prati prema ispunjenju godišnjih planova aktivnosti.

Dodatno, stručno povjerenstvo je u temi I. **standard 1.3.** kojim se procjenjuje **podupire li visoko učilište akademski integritet i slobode, te sprječava li sve oblike neetičnog ponašanja, netolerancije i diskriminacije, standard 1.5.** kojim se procjenjuje **razumije li i potiče li visoko učilište razvoj svoje društvene uloge i standard 1.6.** kojim se procjenjuje **usklađenost programa cjeloživotnog učenja koje visoko učilište izvodi sa strateškim ciljevima i misijom visokog učilišta te društvenim potrebama,** ocijenilo ocjenom kvalitete **nezadovoljavajuća razina kvalitete** jer je, između ostalog, utvrdilo sljedeće nedostatke:

- Povjerenstvo je dobilo oprečne informacije u vezi s pridržavanjem etičkog ponašanja, premda su mnogi intervjuirani djelatnici izjavili da visoko učilište primjenjuje stroga pravila. Nastavni plan i program za kolegij Engleski jezik dopušta plagiranje jer samo smanjuje ocjenu zadataka i ispita (internetska stranica). Nadalje, Povjerenstvo je pronašlo visoko ocijenjen završni rad bez citata i referenci, što je očit slučaj plagijata (dokument na visokom učilištu). Nadalje, visoko učilište ne primjenjuje sustavne metode otkrivanja plagijata na studentske radove, zadatke ili završne radove. Djelatnici su spomenuli dva različita softvera za otkrivanje plagijata. Međutim, pažljiviji pogled otkrio je da djelatnicima nije jasan postupak korištenja izvješća koje stvara taj sustav (intervju). Na primjer, razina tolerancije za otkrivene podudarnosti nije definirana (**standard 1.3.**).
- Visoko učilište je (u svojoj strategiji) definiralo opće ciljeve, ali nedostaje jasan i sustavan operativni plan koji uključuje mjerljive operativne ciljeve i njihovo praćenje. Nadalje, nije bilo moguće procijeniti utjecaj različitih inicijativa navedenih u Samoanalizi jer one nisu pravilno praćene; čini se da su projekti pokrenuti u posljednjih pet godina u različitim fazama – neki su završeni, a neki još traju. Uloga visokog učilišta u tim projektima nije jasno navedena. Tablica 5.3. iz Analitičkog priloga u Samoanalizi također pokazuje primjetno mali broj znanstvenih (niti jedan) i stručnih projekata (dva). Također, kapaciteti partnera, kako hrvatskih tako i

inozemnih, nisu do kraja iskorišteni, a nema ni dokaza o međunarodnom benchmarkingu u svrhu razvoja društvene uloge visokog učilišta. Tvrtke partneri nisu korištene za, na primjer stručnu praksu, onoliko učinkovito koliko mogu biti (**standard 1.5.**).

- Ne postoje planovi nastave za programe cjeloživotnog učenja niti su imenovani nastavnici koji bi za njih bili odgovorni. Visoko učilište trebalo bi odmah poduzeti mjere za uspostavljanje cjeloživotnog učenja i obrazovanja u skladu sa svojim Pravilnikom o cjeloživotnom obrazovanju (**standard 1.6.**).

Preostala dva standarda iz ove teme su ocijenjena ocjenom **minimalna razina kvalitete**.

Ostali razlozi za danu ocjenu kvalitete I. teme i svih standarda te preporuke za poboljšanje sadržani su u završnom izvješću stručnog povjerenstva.

II. tema odnosi se na studijske programe vrednovanog visokog učilišta te je ona usko povezana s odredbama članka 16., članka 18. i, ukoliko se radi o studijskom programu iz područja reguliranih profesija, članka 19. Pravilnika o sadržaju dopusnice te uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, izvođenje studijskog programa i reakreditaciju visokih učilišta („Narodne novine“, broj 24/10). Također, II. tema je u skladu sa standardima 1.2. i 1.9. ESG-a.

II. tema sastoji se od 6 standarda od kojih je **standard 2.2. ključan**.

Ključnim standardom 2.2. procjenjuju se **predviđeni ishodi učenja te njihova usklađenost s odgovarajućom razinom i profilom Hrvatskog kvalifikacijskog okvira (HKO) te kvalifikacijskim okvirom europskog prostora visokog obrazovanja (QF-EHEA)**. Stručno povjerenstvo je navedeni standard ocijenilo ocjenom kvalitete **nezadovoljavajuća razina kvalitete** jer je, između ostalih, utvrdilo sljedeće nedostatke:

- Ako se pažljivije pogledaju ishodi učenja studijskih programa, tada povezanost s navedenim fokusima (kvaliteta, internacionalizacija i spremnost za tržište rada) više nije tako jasna (vidjeti tablicu 1 u završnom izvješću stručnog povjerenstva).
- Ishodi učenja studijskih programa preklapaju se u smislu taksonomija.
- Veliki broj ishoda učenja na razini programa (npr. 19 IU u studijskom programu Informacijske tehnologije) također pokazuje nedostatak fokusa i generalizacije na razini studijskih programa.
- Vidljiv je nedostatak ishoda učenja koji bi se odnosili na prenosive vještine (poznate i kao ključne kompetencije, opće kompetencije itd., one uključuju timski rad, komunikaciju i etičko ponašanje). Spomenute su neke prenosive vještine poput analitičkih i informatičkih vještina, ali nedostaje sustavno razvijanje i podrška prenosivim vještinama na studijskim programima i razinama studija.
- Ishodi učenja za specijalističke diplomske stručne studije moraju slijediti zahtjeve razine 7 EQF-a i HKO-a. Sukladno tome, programski IU previše su detaljni i usmjereni na specijalističke pod-kompetencije i vještine, a ne toliko na vještine rješavanja problema, razvoj novih znanja i postupaka i integraciju različitih područja (npr. izvor: <https://ec.europa.eu/ploteus/et/node/1440>).
- Prema dokumentu IU_Baltazar.pdf, koji je predočilo Visoko učilište, a koji uključuje tablice koje prikazuju povezanost između IU na razini studijskog programa i kolegija, nekoliko kolegija podržava gotovo sve programske IU (tada je samo taj kolegij

potreban za postizanje programskih ciljeva i IU pa zašto su ostali kolegiji uopće potrebni? Također, fokus kolegija nije jasan, a jedan je kolegij i previše fragmentiran). - Većina nastavnih planova i programa sadrži dvije vrste ishoda učenja – minimalnu i željenu razinu. Prema načelima studija temeljenih na ishodima učenja (npr. OECD), IU se uvijek navode samo za minimalnu razinu. Potencijalne veće kompetencije moraju se navesti kao kriteriji za ocjenjivanje (npr. za razlikovanje između ocjena „4“ i „5“).

- Postoji jedan primjer suradnje s profesionalnim tijelima na razini studijskog programa – u razvoju programa Projektni menadžment s IPMA-om, ali ta se dobra praksa ne koristi za ostale studijske programe. Studijski program Projektni menadžment zadovoljava IPMA-ine zahtjeve, ali nema dokaza na čemu se zasniva razvoj ostalih studijskih programa – profesionalni standardi, preporuke i zahtjevi stručnih tijela, međunarodni trendovi na tržištu rada u ovom studijskom polju itd.

Obzirom na navedenu ocjenu kvalitete u ključnom standardu 2.2. ni cijela II. tema nije mogla biti ocijenjena ocjenom kvalitete većom od *minimalna razina kvalitete* u skladu s odredbom točke 3.9. Postupka reakreditacije visokih učilišta.

Osim navedenog, stručno povjerenstvo je i **standard 2.5.** kojim se procjenjuje **osigurava li visoko učilište usklađenost ECTS bodova sa stvarnim studentskim opterećenjem** ocijenilo ocjenom kvalitete **nezadovoljavajuća razina kvalitete** obzirom da analize radnog opterećenja studenata (Samoanaliza 2.5.) otkrivaju nekoliko problema:

1. „Vođeno učenje“ spominje se u svakom kolegiju, ali nastavni planovi i programi ne pokazuju nikakve vođene nastavne aktivnosti.
2. Ukupan broj sati studentskog rada (posljednji stupac u tablici) nije uvijek izražen ECTS bodovima na isti način (npr. 3 ECTS-a mogu značiti da je ukupan broj sati rada za studente bilo gdje između 75 – 95 sati – studijski program Menadžment javnog sektora).
3. U studijskom programu Komunikacijski menadžment, svi kolegiji imaju 15 sati predavanja, neovisno o dodijeljenom broju ECTS bodova (kolegiji od 3, 4 ili 5 ECTS-a svi imaju 15 sati predavanja).
4. Neki studijski programi uopće ne uključuju vježbe, laboratorijske vježbe, terenski rad, praktikume.
5. Količina samostalnog studentskog rada nije objašnjena ili se niti ne spominje u nastavnom programu.
6. Radno opterećenje studenata povezano sa stručnom praksom i završnim radovima nije uključeno u tablice.

Svi ovi dokazi pokazuju da nedostaje jasno razumijevanje glavnih principa studija utemeljenih na rezultatima (sve, čak i broj ECTS bodova, temelji se na ishodima učenja), a visoko učilište nije postavilo jasna pravila i principe za organizaciju i razvoj studija. ECTS bodovi većine kolegija nisu pravilno raspoređeni. Kriteriji za dodjelu ECTS bodova nisu jasno definirani. Nije jasno dodjeljuju li se ECTS bodovi prema povratnim informacijama dionika, stvarnom opterećenju učenika ili nastavnim satima. Općenito, broj ECTS-ova za pojedini kolegij trebao bi proizlaziti iz IU tog predmeta – koliko vremena prosječnom studentu treba da bi postigao predviđene IU na minimalno prihvaćenoj/prolaznoj razini. Budući da većina nastavnih planova ne sadrži dovoljno informacija o zadaćama i drugim individualnim zadacima koje studenti moraju obavljati izvan učionica, nije postojala osnova za procjenu ili kontrolu stvarnog radnog opterećenja studenata od strane stručnog povjerenstva.

Dodatno, stručno povjerenstvo je i **standard 2.6.** koji se procjenjuje **je li studentska praksa sastavni dio studijskih programa** ocijenilo ocjenom kvalitete **nezadovoljavajuća razina kvalitete** obzirom da je, prema analizi dostupnih studijskih programa i opisima stručne prakse, stručno povjerenstvo utvrdilo kako praksa nije sastavni dio programa, a nedostaje i koherentnost s ishodima učenja na razini studijskih programa i pojedinim kolegija.

Studijski programi uključuju različitu količinu studentske prakse. Nadalje, Visoko učilište omogućava razne alternativne načine za obavljanje stručne prakse. Budući da te alternative nisu jasno povezane s procjenom ishoda učenja (na koji način Visoko učilište osigurava postizanje predviđenih ishoda učenja, bez obzira na odabrani način odrađivanja prakse), takva ogromna raznolikost nije prihvaćena. Osim navedenog, opći cilj stručne prakse je pružiti studentima stvarno radno iskustvo te mogućnost korištenja stečenih znanja i vještina u stvarnom svijetu. Nažalost, dokumenti Visokog učilišta i povratne informacije studenata (intervjui) ne odražavaju postizanje postavljenog cilja – rezultati učenja stažiranja nisu ispravno izraženi, proces odrađivanja prakse nije dokumentiran, a metode ocjenjivanja, kriteriji i ocjenjivači nisu jasni. Također, da bi prošli stručnu praksu, na nekim studijskim programima studenti trebaju samo predočiti ugovor s poslodavcem i donijeti potvrdu mentora iz kompanije da je sudjelovao u aktivnostima stručne prakse. Nažalost, to nije prikladan način da se osigura postizanje potrebnih kompetencija (zadovoljeni su očekivani ishodi). Na nekim se studijskim programima koristi dnevnik prakse, ali ne na dosljedan način i ne kao uvjet koji je postavilo visoko učilište. Procjena postignutih IU uvijek je odgovornost visokih učilišta; vanjski mentori mogu biti uključeni, ali prema intervjuima, očito je da u nekim slučajevima samo vanjski mentor ocjenjuje praksu, dok uloga mentora prakse na visokom učilištu ostaje nejasna.

Preostala tri standarda iz ove teme su ocijenjena ocjenom **minimalna razina kvalitete**.

Ostali razlozi za danu ocjenu kvalitete II. teme i svih standarda te preporuke za poboljšanje sadržani su u završnom izvješću stručnog povjerenstva.

III. tema odnosi se na nastavni proces i podršku studentima te je ona usko povezana s odredbama članka 16., članka 17. i članka 18. Pravilnika o sadržaju dopusnice te uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, izvođenje studijskog programa i reakreditaciju visokih učilišta („Narodne novine“, broj 24/10).

Također, III. tema je u skladu sa standardima 1.3., 1.4. i 1.6. ESG-a.

III. tema sastoji se od 10 standarda od kojih je **standard 3.1. ključan.**

Ključnim standardom 3.1. procjenjuje se **vertikalna mobilnost u nacionalnom i međunarodnom prostoru visokog obrazovanja, odnosno uvjeti za upis ili nastavak studija te jesu li oni usklađeni sa zahtjevima studijskog programa, jesu li jasni, objavljeni i je li se dosljedno primjenjuju.** Stručno povjerenstvo je navedeni standard ocijenilo ocjenom kvalitete **zadovoljavajuća razina kvalitete**.

Od preostalih devet standarda iz ove teme četiri standarda su ocijenjena ocjenom **minimalna razina kvalitete**, a pet standarda su ocijenjena ocjenom **zadovoljavajuća razina kvalitete**.

Ostali razlozi za danu ocjenu kvalitete III. teme i svih standarda te preporuke za poboljšanje sadržani su u završnom izvješću stručnog povjerenstva.

IV. tema odnosi se na nastavničke i institucijske kapacitete te je ona usko povezana s odredbama članka 22. stavka 9. Zakona, odredbama članka 5., članka 11., članka 16. te članka 18. Pravilnika o sadržaju dopusnice te uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, izvođenje studijskog programa i reakreditaciju visokih učilišta („Narodne novine“, broj 24/10). Također, IV. tema je u skladu sa standardima 1.5. i 1.6. ESG-a.

IV. tema sastoji se od 7 standarda od kojih su **standardi 4.1. i 4.5. ključni**. Ključnim standardom 4.1. procjenjuje se **osiguravanje odgovarajućih nastavnih kapaciteta**. Ključnim standardom 4.5. procjenjuje se **osiguravanje odgovarajućeg prostora i opreme za izvođenje studijskih programa i osiguravaju li postizanje predviđenih ishoda učenja te realizaciju stručne i/ili znanstvene djelatnosti**. Stručno povjerenstvo je **standard 4.1.** ocijenilo ocjenom kvalitete **minimalna razina kvalitete**, a **standard 4.5.** ocijenilo ocjenom kvalitete **zadovoljavajuća razina kvalitete**.

U standardu 4.1. je, između ostalog, utvrđeno kako je, prema predstavljenim studijskim programima, kvalifikacijska struktura nastavnika po pitanju akademskog područja i polja (Analitički prilog, tablica 4.4.) uglavnom prihvatljiva. Tijekom posjeta, Povjerenstvo je pregledalo nastavne planove i programe, a glavna primjedba tiče se kvalifikacija nastavnika i njihove znanstvene, stručne i projektne aktivnosti u polju (dokumenti na visokom učilištu), što je općenito loše (Analitički prilog, tablica 5.1.). Nadalje, studijski program Informacijske tehnologije jako je ovisan o vanjskim suradnicima. Situacija je slična i s Menadžmentom javnog sektora te s Komunikacijskim menadžmentom. Na studijskom programu Menadžment javnog sektora vidljiva je dominacija nastavnika iz društvenih znanosti i ekonomije, ali nema jasne povezanosti s područjem javnog upravljanja. Važno je napomenuti da bi studij Menadžment javnog sektora trebao imati više od dva nastavnika izabrana u polju prava. Stanje vezano uz odgovarajuće nastavne kapacitete više zabrinjava zbog povratnih informacija studenata (studentske ankete) u kojima su otkrili probleme s nastavnicima povezane s: odgovaranjem na e-maile, razinom znanja o korištenju BAK sustava, neodržanim predavanjima te kvalitetom predavanja i nastavnika. Struktura nastavnika prikazana je u Analitičkom prilogu, tablica 4.1.b. Nadalje, prema informacijama iz studijskih programa, koji su dostupni na internetskoj stranici, broj kontakt sati sa studentima je vrlo mali. Također, prema podacima predstavljenim u Analitičkom prilogu (tablice 4.3. i 4.4.), opterećenje nastavnika u skladu je s relevantnim zakonodavstvom, politikama i kolektivnim ugovorima, ali dublja analiza otkrila je različite probleme. Analize nastavnog opterećenja temelje se na informacijama iz Analitičkog priloga, tablica 4.3., gdje se vidi da opterećenost jako varira. Neki nastavnici koji su na istoj razini predavača/asistenta imaju dvostruko veće radno opterećenje od drugih nastavnika s istim statusom; nadalje, očito je da većina već zaposlenih nastavnika ima i vanjske angažmane, zajedno s ostalim dužnostima na visokom učilištu (intervju, Samoanaliza, Analitički prilog tablica 4.3.). Osim toga, nastavnici imaju različite administrativne dužnosti i nositelji su mnogih kolegija, čak do 9 (Analitički prilog, tablice 4.3. i 4.4.). Prema razrađenom radnom opterećenju nastavnika, vidljivo je da nastavnicima na ovom Visokom učilištu nije lako održati ravnotežu između nastavnih, stručnih i/ili

znanstvenih aktivnosti (tablice 5.1., 5.3.a i 5.3.b), stručnog i osobnog razvoja i administrativnih zaduženja.

Nadalje, iako je u temi IV. stručno povjerenstvo **standard 4.5.** kojim se procjenjuje **jesu li prostor, oprema i cjelokupna infrastruktura (laboratoriji, informatička služba, radilišta i sl.) odgovarajući za provedbu studijskih programa i osiguravaju li postizanje predviđenih ishoda učenja te realizaciju stručne i/ili znanstvene djelatnosti** ocijenilo ocjenom **zadovoljavajuća razina kvalitete**, stručno povjerenstvo je u navedenom standardu navelo kako postoji propisana minimalna kvadratura po studentu koja iznosi 1,25 m², a Visoko učilište ima 1,142 m², što ga stavlja ispod minimalne razine. Slijedom navedenog, utvrđeno je da vrednovano Visoko učilište ne udovoljava kriteriju iz članka 5. stavka 2. Pravilnika o sadržaju dopusnice te uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, izvođenje studijskog programa i reakreditaciju visokih učilišta („Narodne novine“, broj 24/10) kojim je propisano da se adekvatnost prostornih kapaciteta za izvođenje nastave određuje stavljanjem u odnos predviđenog broja upisanih studenata s veličinom upotrebljivog prostora, na način da na svakog studenta dolazi u pravilu 1,25 m² upotrebljivog prostora. Navedeno neispunjavanje minimalnog uvjeta vidljivo je i iz dokumenta Analiza uvjeta izvođenja studija budući da taj odnos iznosi 1,142 m² po studentu.

Dodatno, stručno povjerenstvo je **standard 4.2.** kojim se procjenjuje **osigurava li visoko učilište odgovarajuću kvalitetu vanjskih suradnika te standard 4.6.** kojim se procjenjuje **osiguravaju li knjižnica i njezina opremljenost te pristup dodatnim sadržajima dostupnost literature za potrebe kvalitetna studiranja i kvalitetne znanstveno-nastavne djelatnosti** ocijenilo ocjenom kvalitete **nezadovoljavajuća razina kvalitete** jer je, između ostalog, utvrdilo sljedeće nedostatke:

- Prema podacima predstavljenim u Analitičkom prilogu (tablice 4.3. i 4.4.), kvalifikacije i relevantno radno iskustvo vanjskih suradnika značajno se razlikuju. Nadalje, postoje slučajevi u kojima znanstvena aktivnost vanjskih suradnika nije predstavljena u Analitičkom prilogu, čak i kad postoji u nekim relevantnim bazama kao što su Google Scholar i CROSBİ. Osim toga, postoje slučajevi kada postojeća stručna i znanstvena znanja vanjskih suradnika nisu predstavljena kao relevantna za studijske programe na Visokom učilištu. Konkretno, značajan broj vanjskih suradnika nema izbore u akademskom području ili polju (Analitički prilog, tablica 4.4.), a njihove znanstvene i stručne publikacije vezane za nastavno polje su skromne. Osim navedenog, ne postoje dokazi o vanjskim suradnicima i uključivanju najnovijih istraživanja, trendova i nalaza s tržišta rada u nastavni proces. Što se tiče završnih radova, jedna osoba nadzire 30-40 završnih radova, dok drugi nastavnici imaju najviše 2 rada godišnje, ili najviše 4-5 radova. Što se tiče stručne prakse u institucijama, potrebno je istaknuti nekoliko zapažanja: vanjski suradnici predstavili su mogućnost odrađivanja stručne prakse kroz radionice, u smislu da studenti pohađaju nekakvo usavršavanje, a u nekim slučajevima pripremaju projekt. Velika većina prakse odrađene izvan institucije povezana je sa studijem Projektni menadžment. Ogroman dio vanjskih suradnika već je zaposlen kao redoviti nastavnici na drugim visokim učilištima, što smanjuje šanse da oni ponude mjesta za odrađivanje prakse ili zaposlenje za studente. Stažiranje/stručna praksa čini se dosta slabom, a više detalja o tome navedeno je u poglavlju 2. Nadalje, značajan broj vanjskih suradnika već je u mirovini (Analitički prilog, 4.1.b i intervju), tako da više nisu aktivni u kompanijama. Kao posljednje po redu, ali ne i po važnosti, ne postoji poseban postupak ili uvjet koji osoba mora ispuniti kako bi

postala vanjski suradnik na ovom visokom učilištu. Također, neki studenti su izrazili razočaranje svojim nastavnicima kao i vanjskim suradnicima (dokument na Visokom učilištu) i otkrili da postoje problemi stupanja u kontakt s nastavnicima putem e-maila ili osobno (**standard 4.2.**).

- Radno vrijeme knjižnice u Zaprešiću je od 8 do 18 sati, od ponedjeljka do petka (internetske stranice, posjet) što nije usklađeno s vremenom kada većina studenata ima predavanja. Iako postoji zadovoljavajući broj knjiga, s druge točke gledišta, knjižnica predstavlja vrlo slabu točku ovog visokog učilišta. Gotovo sve knjige su na hrvatskom jeziku, a gotovo da nema knjiga na engleskom ili bilo kojem drugom jeziku poput njemačkog, što je jedan od kolegija na ovom visokom učilištu. Nadalje, većina knjiga dostupnih u knjižnici izdala je samo visoko učilište, dok je većina ostalih hrvatskih knjiga starija od 10 godina. Također, pretplata na odgovarajuće bibliografske baze podataka i baze podataka s cjelovitim pristupom ograničena je na CROSB i Hrčak (intervjui). Iako su dobili konkretne upite o međunarodnim bazama podataka (intervjuima) koje je osiguralo Ministarstvo znanosti i obrazovanja, nastavnici, uprava i druge osobe s kojima je Povjerenstvo razgovaralo nisu znali da imaju ove dodatne međunarodne baze (**standard 4.6.**).

Preostala tri standarda iz ove teme su ocijenjena ocjenom **minimalna razina kvalitete**.

Ostali razlozi za danu ocjenu kvalitete IV. teme i svih standarda te preporuke za poboljšanje sadržani su u završnom izvješću stručnog povjerenstva.

V. tema odnosi se na stručnu i/ili znanstvenu djelatnost te je ona usko povezana s odredbom članka 2. stavka 3. točke 7. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju te članka 3. istog Zakona, a u slučaju obavljanja znanstvene djelatnosti, usko povezana s odredbom članka 22. stavka 10. Zakona i odredbama članka 4., članka 6. i članka 7. Pravilnika o uvjetima za izdavanje dopusnice za obavljanje znanstvene djelatnosti, uvjetima za reakreditaciju znanstvenih organizacija i sadržaju dopusnice („Narodne novine“, broj 83/10). Također, V. tema je u skladu sa standardom 1.5. ESG-a.

V. tema sastoji se od 4 standarda od kojih je **standard 5.1. ključan**.

Ključnim standardom 5.1. procjenjuje se **kvaliteta i kvantiteta stručnog i/ili znanstvenog istraživanja**. Stručno povjerenstvo je standard 5.1. ocijenilo ocjenom kvalitete **minimalna razina kvalitete** jer je, između ostalih, utvrdilo sljedeće nedostatke:

- Prosječni broj publikacija po nastavniku u pet godina iznosi oko 3. Taj je rezultat zadovoljavajući, ali kvaliteta radova mogla bi biti bolja. Osim toga, distribucija radova je vrlo široka: s jedne strane postoje 9 nastavnika s 0 publikacija, a s druge strane jedan nastavnik s 33 publikacije.
- Visoko učilište nije predočilo podatke o ukupnom broju citata i h-indeksu (Analitički prilog, tablica 5.1.). Tablica 4.4. iz Analitičkog priloga sadrži te podatke za sve nastavnika sa svih studijskih programa (uključujući vanjske nastavnike). Rezultati variraju od loših do vrlo dobrih. Povjerenstvo je također primijetilo da 3 nastavnika koji imaju slabe znanstvene i/ili stručne rezultate rade na 5 ili više kolegija. S tako velikim nastavnim opterećenjem, karijera ovih nastavnika nalazi se u vrlo teškoj situaciji.

Osim navedenog stručno povjerenstvo je **standard 5.4.** kojim se procjenjuje **unaprjeđuju li stručna i/ili znanstvena aktivnost i postignuća visokog učilišta nastavni proces** ocijenilo ocjenom **nezadovoljavajuća razina kvalitete** obzirom da je, između ostalog, utvrdilo sljedeće:

- Povjerenstvo u Samoanalizi nije pronašlo informacije o tome je li Visoko učilište uložilo u nekakve pretplate na softver, časopise ili baze podataka koje bi nastavnici mogli koristiti u istraživačkim aktivnostima.
- Visoko učilište je dosta slabo u stručnim i znanstvenim aktivnostima: nijedan znanstveni projekt i partner na dva stručna/komercijalna projekta (Analitički prilog, tablice 5.3.a i 5.3.b). Slijedom navedenog stručno povjerenstvo je Visokom učilištu preporučilo razviti kriterije za dodjeljivanje nagrada/priznanja u svrhu poticanja stručnog i/ili znanstvenog rada kao i nastavak rada na privlačenju stručnih i/ili znanstvenih projekata koji poboljšavaju njegov znanstveni, stručni i obrazovni rad.

Preostala dva standarda iz ove teme su ocijenjena ocjenom **minimalna razina kvalitete**.

Ostali razlozi za danu ocjenu kvalitete V. teme i svih standarda te preporuke za poboljšanje sadržani su u završnom izvješću stručnog povjerenstva.

7. Preporuke za unapređenje kvalitete

Preporuke za unapređenje kvalitete koje su sadržane u završnom izvješću stručnog povjerenstva predstavljaju sastavni dio ove akreditacijske preporuke.

8. Zaključak

Akreditacijski savjet je, **na temelju završnog izvješća stručnog povjerenstva s pripadajućom ocjenom kvalitete** i očitovanja vrednovanog visokog učilišta, **a iz gore navedenih razloga**, utvrdio da je oslabljena kvaliteta izvođenja studijskih programa na vrednovanom visokom učilištu te je, u skladu s točkom 3.11. Postupka reakreditacije visokih učilišta, donio mišljenje o ishodu postupka reakreditacije vrednovanog visokog učilišta kako je navedeno u točki 2., odnosno po dostavljenom mišljenju Povjerenstva za prigovor kako je navedeno u točki 4. ove Akreditacijske preporuke. Akreditacijski savjet je odredio vremenski rok za uklanjanje nedostataka od **jedne godine** jer se u predmetnom slučaju radi o značajnim nedostacima koji ozbiljnije ugrožavaju kvalitetu izvođenja studijskih programa. Također, Akreditacijski savjet smatra kako predmetno pismo očekivanja treba obuhvatiti **zabranu upisa** studenata na sve studijske programe budući da uočeni značajni nedostaci u kvaliteti izvođenja studijskih programa ugrožavaju postizanje predviđenih ishoda učenja, a i sami ishodi učenja nisu definirani na odgovarajući način.

U skladu s točkom 3.14. Postupka reakreditacije visokih učilišta, vrednovano visoko učilište je dužno:

- **u roku od 6 mjeseci od dana dostavljanja pisma očekivanja donijeti akcijski plan u cilju otklanjanja nedostataka, a koji mora biti u skladu s preporukama stručnog povjerenstva te dostaviti akcijski plan Agenciji,**
- **svake godine sve do dana podnošenja izvješća o otklanjanju nedostataka izvještavati Agenciju o realizaciji akcijskog plana te u skladu s time ažurirati uvjete izvođenja u MOZVAG-u.**

Akcijski plan donosi se za rok na koji je određeno pismo očekivanja.
Akcijski plan i izvješće o realizaciji akcijskog plana dostavljaju se Agenciji na hrvatskom i engleskom jeziku, u tiskanom i elektroničkom obliku (na CD-u).

U skladu s navedenim, a temeljem članka 22. stavka 3. Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju („Narodne novine“, broj 45/09) te uz prethodno mišljenje Akreditacijskog savjeta doneseno na 118. sjednici, održanoj dana 7. srpnja 2020., Agencija za znanost i visoko obrazovanje preporučuje ministru nadležnom za znanost i visoko obrazovanje:

1. Izdavanje pisma očekivanja s rokom uklanjanja nedostataka od 1 godine za obavljanje djelatnost visokog obrazovanja te zabranu upisa studenata za akademsku godinu 2021./2022. na sve studijske programe koji se izvode na Veleučilištu s pravom javnosti Baltazar Zaprešić.

Ukoliko visoko učilište ispuni tražene uvjete za djelatnost visokog obrazovanja prije isteka pisma očekivanja, preporučuje se, po dostavi dokaza, razmotriti izdavanje potvrde o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja.

2. Visoko učilište je dužno:

- u roku od 6 mjeseci od dana dostavljanja pisma očekivanja donijeti akcijski plan u cilju otklanjanja nedostataka, a koji mora biti u skladu s preporukama stručnog povjerenstva te dostaviti akcijski plan Agenciji,
- svake godine sve do dana podnošenja izvješća o otklanjanju nedostataka izvještavati Agenciju o realizaciji akcijskog plana te u skladu s time ažurirati uvjete izvođenja u MOZVAG-u.

prof. dr. sc. Jasmina Havranek

Dostaviti:

1. Ministarstvo znanosti i obrazovanja,
n/p ministra, prof. dr. sc. Radovan Fuchs, Donje Svetice 38, Zagreb,
2. Ministarstvo znanosti i obrazovanja,
Uprava za visoko obrazovanje, Donje Svetice 38, Zagreb,
3. Veleučilište s pravom javnosti Baltazar Zaprešić,
n/p v.d. dekana, doc. dr. sc. Ivan Ružić, prof. v. š., Vladimira Novaka 23, Zaprešić,
4. Pismohrana, ovdje.